Stockholms läns landsting

LANDSTINGSSTYRELSEN
VÄNSTERPARTIET

SÄRSKILT UTTALANDE
2013-04-08

Ärende 4

LS 1401-0001

Sammanställning över behållning avseende centrala anslag

I detta ärende redovisas denna månad den ej budgeterade avsättning som alliansen gör för en särskild lönesatsning på specialistutbildade sjuksköterskor och biomedicinska analytiker. Vänsterpartiet var mer framsynt då en lönesatsning på sjuksköterskekollektivet finns budgeterad i den budgetreservation vi la i juni 2013. Vår lönesatsning är även mer genomtänkt.

Sjuksköterskorna i Stockholms län behöver ett generellt lönelyft i botten. Därutöver behövs en generell förbättring av villkoren för sjuksköterskor som vill vidareutbilda sig till specialistsjuksköterskor.

Alliansens satsning riktar sig istället till medarbetare som i *särskilt hög grad* bidragit till måluppfyllelse och verksamhetsutveckling. Det är iögonfallande hur liten förståelse den nu sittande majoriteten har för strukturell lönediskriminering. Det är inte på individnivå de kvinnodominerade yrkesgrupperna sjuksköterskor och specialistsjuksköterskor har för låga löner – det är i högsta grad frågan om en strukturell lönediskriminering. Dessutom har vi redan idag individuell lönesättning, det är nästan pinsamt skamligt att avsätta särskilda medel för att den ska få någon som helst effekt på vissa utvalda grupper; för i synnerhet specialistsjuksköterskor borde de fagra orden om lönespridning ha fått genomslag för länge sedan.

Denna lönesatsning lider så uppenbar brist på genusperspektiv och förståelse för strukturell diskriminering att man undrar var alla våra fina utbildningssatsningar i jämställdhet tagit vägen? De signaler vi nu får från sjuksköterskor och barnmorskor ute på fältet är också, som man kunde förvänta sig, negativa. Det är inte en satsning på yrket som görs, många känner sig lurade och satsningen riskerar därmed att bli kontraproduktiv. Alliansens satsning på individnivå blir en ny källa till besvikelse, de som inte ”uppfyller” de mycket vaga och godtyckliga kriterierna känner sig frustrerade och arga. Det är helt enkelt personalpolitik när den är som sämst.